

Da-mi Doamne al meu trecut

Si lasa-ma in linistea marii!

Ca am iubit ce n-am stiut

Si nu pot sa-l dau uitarii!

Din nou sufletul imi e frant

Si nu mai caut scapare,

Fa-ma Doamne iar sa rad

Si scoate-ma din tristare!

Sufletul imi e asa pustiu

Si dragostea imi e departe,

De ce am iubit fara sa stiu,

De ce n-am trecut la fapte?

Sa fim una intr-un glas!

Sa fim ca intaia oara...

Un vers singur a ramas

Te voi iubi, iara si iara!

AUTOR: Teodora Angelica Dunca